

Să dai America pentru un *LanceR*

Am un băiețel care face cinci ani în februarie și care, când a dat mâna cu ministrul apărării la ceremonialul de sosire, întrebând fiind ce vrea să se facă, a spus «fotbalist». Poate că știe el mai bine care este viitorul. La plecarea mea în misiune, vroia să se facă pilot de MiG. I-o fi spus măicăsa că un nebun în familie ajunge. Ce vrea el, sănătos să fie!

Claudia, Laurențiu și Mihai Chiriță

Locotenent Constantin PIȘTEA
constantinpistea@presamil.ro

În 1997 a câștigat la Loteria Vizelor, dar nu a plecat, pentru că în '98 venea *LanceR*-ul la Borcea. A intrat în prima serie, era căpitan. Astăzi, a ajuns la peste 1.100 ore de zbor... Căpitan-comandorul Laurențiu Chiriță se declară fericit. A fost comandantul detașamentului român participant la *Baltica 2007*, este tată și alintat Kiru de colegi și subordonați. S-a maturizat ca pilot pe MiG-ul 21 *LanceR* și abia așteaptă sosirea următorului avion multirol. Fuge de munca de birou, pentru că zborul este pentru Kiru un fel de cifră din codul numeric personal. Cu toate acestea, vine un moment când trebuie să te hotărăști.

Șansă, pregătire, stăpânire de sine

Dacă te întrebi unde îl poți găsi, greșești. Nu trebuie să stai pe gânduri nici măcar o secundă. Căpitan-comandorul Laurențiu Chiriță nu poate fi decât pe pistă, printre MiG-urile care au participat cu succes în misiunea *Baltica*, în toamna anului trecut. Și chiar dacă este foarte frig, ceața se încâpățânează să persiste, iar zăpada învește ca o plapumă iarba îmbătrânită, Kiru, așa cum îl alintă colegii, își ia mănușile cu mișcările hotărâte ale unui muncitor plătit regește să sape un șanț cât vede cu ochii.

Are 37 de ani, un băiat care împlineste cinci ani în februarie și o soție care a știut să-i înțeleagă pasiunea pentru zbor. Chiar dacă asta a însemnat dese plecări de acasă. Am început misiunile «afară» în 1998. Vreo 12 show-uri aeriene în Europa, patru misiuni în Franța pe partea de colaborare cu Mirage, misiuni de reprezentare, în total să tot fie vreo 20, spune Kiru. Faptul că zborul i-a mâncat din timpul pe care băiețelul său poate ar fi vrut să îl împartă în fața jocurilor pe calculator, iar soția, vizionând filme romantice

pe DVD, nu l-a deranjat deloc. Dimpotrivă. Se declară fericit. Cât timp o să împlinesc activitatea de zbor cu avansarea în carieră, o să fiu un om fericit. Dacă ar trebui să renunț la zbor în detrimentul unei funcții de birou care mi-ar permite să iau decizii în folosul aviatorilor, cred că m-aș gândi de cel puțin două ori. Într-adevăr, vine un moment când trebuie să te hotărăști. Un moment pe care căpitan-comandorul Laurențiu Chiriță îl vrea cât mai îndepărtat. Deocamdată, se simte excelent în mijlocul oamenilor pe care i-a condus în Lituania, în misiunea de poliție aeriană.

Doru Davidovici

Am avut șansa să fiu un favorizat al sorții și să-mi fac meseria la vremea ei. Doru Davidovici și Dorel Luca au fost modele pentru mine, iar faptul că am fost la Borcea se pare că mi-a ajutat mult.

Dorel Luca

Visând la multirol

A fost o experiență unică, o oportunitate profesională, un examen pentru mulți, pentru că am avut posibilitatea să aplicăm într-o misiune reală, de luptă, ce învățasem în țară, pe simulatoare și la antrenamente. Cei care au participat la *Baltica 2007* au beneficiat de recuperare în locații precum Sinaia, Predeal și Poiana Brașov. Aveau nevoie de așa ceva, mai ales că misiunea nu a fost deloc ușoară. MiG-ul rămâne MiG, un avion robust, rusesc, deci rezistent, dar cu lumânările așteptând cumiți flacăra veșnicei pomeniri. Bătrânul s-a comportat bine, dar a avut noroc și de un personal foarte bine pregătit. Așa am fost mereu. Oamenii compensând hibe tehnice. Kiru spune că pretențiile au fost mari, iar acum așteptăm susținere astfel încât să nu pierdem experiența acumulată. Sperăm ca planul de achiziție și operaționalizare a noului avion să fie făcut cât mai rapid. Altfel, riscăm să ajungem să le cerem altora să ne apere.

La vremuri noi, jucării noi

În privința detașamentului pe care l-a condus în Lituania, căpitan-comandorul Laurențiu Chiriță afirmă că proiectează câteva schimbări. Am în intenție reinnoirea parcului și a lotului. Astfel, cei cu experiență vor fi transformați în

Spunem un «Doamne-ajută!» înainte de zbor. E o chestie de încredere. Din păcate, avem colegi care nu mai sunt printre noi. E și o doză mare de șansă, după care pregătire, stăpânire de sine. Nu cred că există o rețetă «cum să ieși dintr-un caz special». Ai la tine documentația, dar nu se întâmplă nimic din ce e scris. Se spune că acea carte de cazuri speciale este scrisă cu sânge. Doctorii mai râd de noi spunând că luăm decizii rapide, proaste, dar le susținem cu tărie. Important este să nu ai blocaj, să te adaptezi, să alegi o cale.

monitori și instructori. Mă refer în primul rând la piloți. E bine ca tot detașamentul să suporte anumite schimbări, iar tinerii să-i înlocuiască pe cei mai în vârstă.

Sigur, nimic nu se face de pe o zi pe alta. Mai ales în aviație, unde trebuie luate în calcul o sumedenie de aspecte ce țin de competența lingvistică, de acomodarea cu echipa sau de proceduri. Tranziția se va face gradual, pentru că experiența se acumulează într-o perioadă mai lungă de timp decât o lună-două. Kiru consideră că detașamentul pe care l-a condus în Lituania a fost tânăr, începând cu mine. Totuși, cei de vârstă înaintată au fost atuul românilor, datorită experienței profesionale. Tuturor, căpitan-comandorul Chiriță le mulțumește pentru încredere și le cere să fie la fel de profesioniști și în viitor. Asta îi creditează, iar ștacheta trebuie menținută acolo unde a fost ridicată prin multă muncă.

Kiru afirmă cu sinceritate că este foarte critic, drastic, chiar. Dar printre oamenii pe care i-a condus timp de trei luni în misiunea menită să apere spațiul aerian al țărilor baltice, căpitan-comandorul e mai degrabă prieten decât șef. Un lider apreciat, care mai vrea să zboare mult înainte de a trece la munca de birou. Ai grijă ce-ți dorești, că s-ar putea să se ndeplinească, spune Kiru. Ce și-ar mai dori o jucărie nou-nouță multirol!...